

bleve vedtagne, udtalte jeg ikke een, men adskillige Gange, at naar nu endelig disse Love skulde gennemføres, burde man dog i ethvert Tilfælde stræbe hen til, at Arbejdet kunde blive her i Landet. Men det viser sig desværre, at der er gjort meget store Bestillinger i Udlandet. Der er f. Eks. for Krigsministeriets Vedkommende bestilt forskelligt Materiel til et Beløb af 862,000 Kr. Det er Penge, som ere gaaede bort fra danske Arbejdere og fra den danske Industri, Penge, som vi have sendt til Udlandet. Jeg synes, vi maa fordømme, at Krigsbestyrelsen gør det. Blandt andet skal jeg nævne en Post paa 1,515 Pistoler, som ere indkøbt i Belgien og have kostet 56,200 Kr. Det er meget forkasteligt, at Krigsbestyrelsen køber saadanne Ting i Udlandet. Vi have her i Danmark bygget en stor og kostbar Geværfabrik, hvor vi tilvirke Hærens Geværer, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at man ogsaa udmærket godt der kunde have tilvirket de 1,515 Pistoler, saa at de 56,200 Kr. kunde være komne danske Arbejdere til gode.

Til Slutning skal jeg blot bemærke, at vi selvfølgelig intet Haab have om, at vore Ændringsforslag, der vilde betyde store Lettelser for Befolkningen, villé blive vedtagne. Nej, de Herrer ere blevne i den Grad begejstrede for Militærvæsenet, ere i den Grad komne i et dybt Afhængighedsforhold til Højre, at de ikke kunne bryde ud. Men der kommer en Dag, og den kommer maaske snart, hvor der vil ske det samme herhjemme, som i de sidste Dage er sket nede i Tyskland, nemlig at Befolkningen rejser sig med Harmé og Kraft imod det Militærregimente, som rider os, og ligeledes vil rejse sig mod den Skatteudpining, som de Herrer nu ere i Færd med at sætte i Værk. Det kan være, at en saadan Rejsning vil komme, naar vi til næste Aar gaa til Valg, saa at Reaktionen herhjemme kan komme til at lide samme Nederlag, som Reaktionen i disse Dage har lidt i Tyskland.

Rode: Vi befinde os nu ved de Budgetter, om hvilke det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har sagt, at det danske Folk gennem to Valg har udtalt sin bestemte Villie til paa disse Omraader ikke at ville spare. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem her gør sig skyldig i en Misforstaaelse af de stedfundne Valg. Derimod synes det mig, at det ærede Medlem har Ret i, at der er en Del af det danske Folks Repræsen-

tation, som paa disse Omraader ikke vil spare, nemlig det Flertal, der udgøres af Højre og Regeringspartiet. Nu er det ganske vist saaledes, at hele Udvalget staar samlet om 3 Nedsættelsesforslag til et samlet Beløb af 9,000 Kr., og der er taget noget Forbehold vedrørende enkelte andre Bevillingsforslag. Men de Nedsættelser, her er Tale om, og som jo alle ere bragte i Forslag af Finanslovkommissionen, ere saa ubetydelige i Forhold til selve Budgettet og ere i den Grad fremtvungne af hele Situationen, at jeg ikke synes, man kan tage dem til Indtægt for virkelige Besparelser hos Flertallet. Tværtimod synes det mig, at man ved at tiltræde disse Forslag saa meget mere understreger den Modstand, Flertallet stadig yder mod andre af Finanslovkommissionens Forslag. De Radikale have stadig overfor disse Budgetter ment at burde kræve alvorlige Nedsættelser, og vi tro tværtimod, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har udtalt, at vi derved ere i Overensstemmelse med et Flertal af det danske Folk.

Vore Nedsættelsesforslag falde i tre Grupper. Den første omfatter de Forslag, som høre ind under Finanslovkommissionens Omraade. Her er to Forslag, som Flertallet ikke vil gaa med til. Flertallet har ikke villet tiltræde Finanslovkommissionens Forslag om at stryge hele Husleje-godtgørelsen til Divisionsgeneralerne og har ikke villet gaa ind paa Kommissionens Forslag om at stryge 7,500 Kr. under Generalstaben. Om det første Forslag udtalte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at det havde været heldigere, om det radikale Venstre tidligere havde haft samme Anskuelse som han. Den Fremstilling, han gav af denne Sags Historie, var imidlertid noget misvisende, idet ærede Medlemmer, som maaske ikke erindre Sagen fuldt ud, deraf ville have faaet det Indtryk, at det ærede Medlem den Gang havde stemt mod Bevillingen til Divisionsgeneralerne. Men det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem stillede et Ændringsforslag og tog det senere tilbage, saa at det ikke kom til Afstemning. Han tog det tilbage, inden jeg, som den Gang var Ordfører for vort Parti, havde haft Lejlighed til at udtale mig derom, og Diskussionen maatte føres paa den Maade, at man genoptog Forslaget. Jeg sagde, at jeg i og for sig intet havde imod det Forslag, han havde stillet, da den Fortolkning, der gjordes gældende til Gunst for Forslaget, forekom mig tvivl-